

Nr 47

Av herr **Niklasson m. fl.**, om rätt att vid taxering till skatt i vissa fall åtnjuta avdrag för anslutningsavgift till elektriska distributionsföretag.

Distributionsföretagen för elektrisk kraft uttar i normala fall av abonnenterna fyra olika typer av avgifter, nämligen anslutnings-, abonnent-, grund- och energiavgifter. Det förstnämnda slaget av avgift erlägges, när abonnenter anslutes till nätet. Övriga avgiftsslag är däremot periodiska. I den mån avgifterna i beskattningsavseende anses tillhöra förvärvskälla, har i praxis anslutningsavgift hänförs till icke avdragsgill kostnad, under det att abonnent-, grund- och effektavgifter ansetts utgöra avdragsgill kostnad i förvärvskälla. Denna inställning till anslutningsavgiften torde bero på att anslutningsavgiften ansetts vara av engångsnatur och ha ett bestående värde. I samband med de ökade kraven på energiförsörjning samt anläggningarnas säkerhet och funktionsduglighet har de elektriska distributionsföretagen i stor utsträckning företagit spänningsomläggningar. Härvid har abonnenterna ofta fått erlägga ny anslutningsavgift. Uttagandet av anslutningsavgifter synes emellertid vara beroende på distributionsföretagens finansiella ställning. Företag med god ställning kan därvid möta kravet på nyinvesteringar utan att belasta abonnenterna med anslutningsavgifter. Dylika företag höjer i stället de periodiska grundavgifterna. Kapitalsvaga företag tvingas däremot att uttaga anslutningsavgifter av abonnenterna. Detta beror bl. a. på att elektriska distributionsföretag i allmänhet icke kan tillfredsställa sitt kapitalbehov lånevägen, enär de icke kan ställa säkerhet för dylika lån. Inteckningar i ledningsnät och transformatorer godtages nämligen i allmänhet icke, eftersom dessa tillgångar icke är objekt som kan realiseras av en kreditinrättning. Följden av ovannämnda skillnad mellan kapitalstarka och kapitalsvaga distributionsföretag har blivit, att abonnenterna i beskattningshänseende kommer i olika läge beroende på om anslutningsavgift uttages eller ej. Detta är icke tillfredsställande. För att utjämna denna olikhet i beskattning synes avdrag för anslutningsavgift böra medgivas vid inkomstbeskattningen, i den mån avgiften är hänförlig till förvärvskälla. En dylik ändring skulle även i hög grad underlätta de elektriska distributionsföretagens kapitalanskaffning för samhällsnyttiga investeringar. Det må framhållas, att samtliga avgiftsslag utgör skattepliktig intäkt i distributionsföretagens hand.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte uttala, att anslutningsavgift till elektriska

ka distributionsföretag utgör för utgivaren avdragsgill kostnad vid inkomstbeskattningen, i den mån avgiften är hänförlig till förvärvskälla.

Stockholm den 22 januari 1957

Otto Niklasson

Ebbe Ohlsson

Fritiof Karlsson

And. E. Johansson

G. Elofsson
i Vä

Torsten Bengtson
